Dosarul nr. 2-768/26
2-26006279-12-2-21012026-1

HOTĂRÂRE
ÎN NUMELE LEGII
(dispozitiv)

08 mai 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Alina Gorceac
Grefier Sîngereanu Marina

*Cu participarea*: reprezentantului reclamantului/pârât *****, avocatul Elena Garaz, pârâtei/reclamant ***** și a reprezentantului acesteia avocatul Dorin Podlisnic

*În lipsa*: reclamantului/pârât *****, intervenienților accesorii Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Centru și Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Ciocana,

examinând în şedinţă de judecată publică, pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** către *****cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minori, și

acțiunea reconvențională înaintată de către *****către ***** privind stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere, cheltuielilor suplimentare și a cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T :

**Argumentele participanților la proces:**

*La 21 ianuarie 2026, ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva *****cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minori.*

În motivarea acțiunii, indică faptul că la ***** a fost înregistrată căsătoria dintre reclamant și pârâtă de către P*****

Susține că din anul 2024, între părți au apărut divergențe majore, care nu pot fi înlăturate în careva mod, iar continuarea relației de căsătorie dintre soți este imposibilă. De asemenea, părțile nu au ajuns la un acord comun în privința stabilirii domiciliului copiilor minori și consideră că domiciliul copiilor urmează a fi stabilit cu reclamantul.

Relatează că pârâta nu este angajată în câmpul muncii și nu are un venit permanent, însă reclamantul este angajat în câmpul muncii, lucrând la *****. în calitate de administrator și are un venit lunar în mărime de 20 000 lei. Din motiv ca *****nu este angajată în câmpul muncii, nu își permite asigurarea necesităților adecvate pentru creșterea și dezvoltarea decentă a copiilor și anume alimentația, procurarea hainelor, rechizitelor școlare, tratamentul medical, plățile în fondul școlii, frecventarea secțiilor de sport, odihna copiilor în timpul vacanțelor de toamnă, iarnă, primăvară și vară.

De asemenea, invocă faptul că copiii manifestă un atașament puternic față de reclamant, care are grijă de copii și se ocupă de educația și dezvoltarea acestora, și dat ținând cont de faptul că acesta dispune de condiții de trai adecvate, consideră că domiciliul copiilor urmează a fi stabilit cu acesta.

În privința încasării pensiei de întreținere, reclamantul refuză stabilirea unei pensii de întreținere a copiilor din contul pârâtei, menționând că va asigura nemijlocit toate cele necesare pentru dezvoltarea si creșterea copiilor, de a beneficia de studii și servicii medicale calitative, de o odihnă mai bună și de activități extrașcolare accesibile doar contra plată, precum și de alte beneficii.

În drept, reclamantul face trimitere la prevederile art. 18 alin. (l) și art. 27 alin. (2) al Convenției internaționale din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului; art. 48 din Constituția Republicii Moldova; art. 2, 63, 74-76, 108-111 din Codul familiei al Republicii Moldova și art. 5, 39, 166, 167 din Codul de procedură civilă a Republicii Moldova.

Solicită reclamantul pronunțarea unei hotărâri privind desfacerea căsătoriei și stabilirea, după desfacerea căsătoriei, a domiciliului copiilor minori comuni ***** împreună cu tatăl acestora – *****.

*La ședința de judecată din 04 martie 2026, prin încheiere protocolară, în temeiul art. 172-173 Cod de procedură civilă, instanța a acceptat spre examinare cererea de chemare în judecată reconvențională înaintată de *****către ***** privind stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, a cheltuielilor suplimentare pentru întreținerea copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată.*

În motivarea acțiunii reconvenționale, *****menționează că din căsătoria comună a reclamantei și a pârâtului, s-au născut copiii minori **********.

Consideră că este necesar categoric stabilirea domiciliul copiilor minori cu mama lor – ***** iar aceasta din urmă se obligă să respecte toate drepturile lui *****, să nu împiedice în relația acestuia cu copiii minori, oferindu-i toate condițiile de a participa în mod efectiv la creșterea și dezvoltarea copiilor, dacă acestea nu vor fi în detrimentul acestora și nu le va cauza suferințe. Cu atât mai mult că copilul minor ***** necesită un comportament, mediu, îngrijiri mai speciale.

Opinează că odată cu desfacerea căsătoriei părinților, copiii nu trebuie să sufere prin schimbarea activităților, alimentației, îmbrăcămintei, etc., care sunt strâns legate de contribuția materială a părinților. Datele oferite de Biroul Național de Statistică, nu urmează a fi luate în considerație și nici utilizate de către instanța de judecată la adoptarea unei hotărâri la caz, or minimul de existență nu prevede cheltuielile necesare pentru dezvoltarea copiilor: procurarea cărților, frecventarea anumitor secții sportive sau de creație, etc. activități necesare creșterii și evoluării psiho-emoționale echilibrate a copilului

Relatează că este necesar de a încasa din contul lui ***** în beneficiul lui ***** pensia de întreținere a copiilor minori **********, în mărime de 5000 lei/lunar/pentru fiecare copil, or prețurile la absolut tot - sânt în permanentă creștere, precum și inflația, ceea ce scade din puterea de cumpărare a valutei naționale. La fel, necesitățile unui copil sânt în raport de proporționalitate directă cu sumele ce se investesc lunar întru asigurarea unei dezvoltări corecte și necesare pentru crearea unei personalități independente, dar nu dependente de sărăcie și lipsuri.

De asemenea, invocă faptul că copilul minor **********, este încadrată în grad mediu de dizabilitate, afecțiune ***** sau din copilărie, perioada de dizabilitate stabilită este de la *****, adică până la atingerea majoratului. Prin urmare, în speță, copilului minor ***** necesită a i se achita o sumă fixă lunar cu titlu de cheltuieli suplimentare, în mărime de 7500 lei/lunar.

În drept, acțiunea reconvențională se întemeiază pe dispozițiile art. art. 2, 35, 37-38 ,63, 74-76, 79 din Codul familiei și art. 5, 7, 8, 9, 12, 166 și 167 Cod de procedură civilă.

Solicită reclamanta pe acțiunea reconvențională stabilirea domiciliului copiilor minori **********, cu mama acestora - ***** încasarea din contul lui ***** în beneficiul lui *****a

pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime de 5000 lei/lunar/pentru fiecare copil, încasarea cu titlu de cheltuieli suplimentare pentru întreținerea copilului minor *****în mărime de 7500 lei/lunar, precum și încasarea cheltuielilor legate de judecarea cauzei.

În ședința de judecată reclamantul/pârât ***** nu s-a prezentat, astfel avînd în vedere că drepturile acestuia sunt apărate de către avocatul ales, instanța de judecată a apreciat posibil examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Reprezentantului reclamantului *****, avocatul Garaz Elena, a susținut cererea înaintată și a solicitat admiterea acesteia, concomitent solicitând respingerea acțiunii reconvenționale.

Pârâta/reclamantă *****și reprezentantul acesteia avocatul Podlisnic Dorin, în ședința de judecată au comunicat că sunt de acord cu pretenția privind desfacerea căsătoriei înaintată de ***** prin cererea de chemare în judecată inițială, în rest solicitând respingerea cerințelor, totodată aceștia au pledat pentru admiterea integrală a acțiunii reconvenționale.

Reprezentantul intervenientului accesoriu pe acțiunea inițială Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Râșcani, fiind înștiințat legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin cererea depusă la 24 aprilie 2026 prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a instanței, a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

Reprezentantul intervenientului accesoriu pe acțiunea reconvențională Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Ciocana, fiind înștiințat legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin cererea depusă la 23 martie 2026 prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a instanței, a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

**Aprecierea instanței:**

*Audiind participanții la proces, apreciind argumentele părților litigante întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiile înaintate, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de ***** către *****cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minori și de a admite parțial acțiunea reconvențională înaintată de către *****către ***** privind stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere, cheltuielilor suplimentare și a cheltuielilor de judecată, reieșind din următoarele considerente:*

Conform art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile şi obiecțiile părților, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu prevederile art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Instanța judecătorească, conform art. 130 Cod de procedură civilă, apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată

În conformitate cu art. 240 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

*Cu referire la solicitarea reclamantului pe acțiunea inițială ***** privind desfacerea căsătoriei, instanța reține următoarele.*

În ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că la data de 21 aprilie 2018 a fost încheiată căsătoria dintre ***** și *****, actul de căsătorie cu nr. 4, fiind eliberat în acest sens de ***** (prezentat și în original).

Potrivit art. 2 alin. (3) din Codul familiei, relațiile familiale sunt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimțită între bărbat și femeie, egalitate în drepturi a soților în familie, sprijin reciproc moral și material, fidelitate conjugală, prioritate a educației copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreținerea, educația și apărarea drepturilor și intereselor membrilor minori și ale celor inapți de muncă ai familiei, soluționare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieții familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relațiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor și intereselor legitime ale membrilor familiei.

În acest sens, instanța de judecată accentuează că, în condițiile nerespectării acestor principii, soții dispun de oportunitatea desființării căsătoriei în temeiurile și condițiile statuate de Codul familiei al RM, drept care nu poate fi limitat sub nici o condiție.

Conform art. 33 lit.a) Codul familiei, căsătoria încetează prin desfacerea căsătoriei (divorţ).

Potrivit prevederilor art. 35 din Codul familiei, căsătoria poate fi desfăcută la Agenția Servicii Publice, la misiunile diplomatice și/sau oficiile consulare ale Republicii Moldova, la notar sau pe cale judecătorească.

În temeiul art. 37 alin. (1) și (3) din Codul familiei, dacă soții au copii minori comuni și nu au ajuns la un acord privind întreținerea, educația și domiciliul acestora sau în lipsa acordului la divorț al unuia dintre soți, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 36 alin. (2) și a cazurilor în care căsătoria a fost desfăcută de notar, desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească. Instanța judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că conviețuirea soților și păstrarea familiei în continuare sunt imposibile.

Conform art. 48 alin. (2) din Constituția RM, familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între bărbat și femeie, pe egalitatea lor în drepturi și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.

Instanța de judecată reține că, atât în cadrul ședinței de judecată, cât și prin cererea de chemare în judecată, părțile au afirmat că, nu au obiecții cu privire la desfacerea căsătoriei, în situația în care soții au ajuns la concluzia că, familia nu mai poate fi păstrată, respectiv, instanța de judecată în asemenea circumstanțe nu poate impune părțile să păstreze familia și urmează să desfacă căsătoria, or, căsătoria se întemeiază pe consimțirea liberă a soților, pe grija și afecțiune reciprocă, iar, la caz, relațiile matrimoniale dintre soți de facto au încetat.

Reieșind din cele menționate, instanța de judecată constată că, între părți nu mai există relații de familie, raporturile dintre soți fiind iremediabil deteriorate, iar continuarea căsătoriei nu mai este posibilă, motiv pentru care, cerința formulată de către ***** prin care se solicită

desfacerea căsătoriei urmează a fi admisă, prin dispunerea desfacerii căsătoriei încheiată la ***** între ***** și *****

*Cu referire la cerința privind stabilirea domiciliului copiilor minori, înaintată atât de *****, cât și de către ***** prin acțiunea reconvențională instanța reține următoarele.*

Conform art. 38 alin. (1) lit.d) din Codul familiei, în cazul lipsei unui acord între soţi prevăzut la alin.(1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile şi interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soţi, instanţa judecătorească este obligată să stabilească cu cine dintre părinţi vor locui copiii minori după divorţ.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea cu privire la drepturile copilului nr. 370 din 30 noiembrie 2023, fiecare copil are dreptul să locuiască într-o familie, să își cunoască părinții, să beneficieze de grija lor și să coabiteze cu aceștia.

În același timp, dispoziția art. 51 și 52 din Codul familiei, garantează dreptul copilului la abitație în familie și de a comunica cu părinții și alte rude.

Totodată instanța de judecată învederează că, conform art. 3 alin. (1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, în toate acțiunile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de protecție socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Potrivit art. 9 alin. (1) al Convenției menționate, statele părţi vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinţii săi împotriva voinţei lor, cu excepţia situaţiei în care autorităţile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi în conformitate cu legile şi procedurile aplicabile, că această separare este necesară, în interesul superior al copilului. O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri particulare, de exemplu atunci cînd părinţii maltratează sau neglijează copiii sau cînd părinţii trăiesc separat şi cînd urmează să se ia o hotărîre cu privire la locul de reşedinţă al copilului.

Potrivit art. 63 alin. (1)-(3) din Codul familiei, în cazul când părinții locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vârsta de 14 ani se determină prin acordul părinților. În cazul în care părinții locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinți vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabilește prin acordul părinților. Dacă lipsește acordul părinților cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabilește de către instanța de judecată, ținând cont de interesele și opinia copilului, în conformitate cu vârsta și gradul său de maturitate. În acest caz, instanța judecătorească va lua în considerare atașamentul copilului față de fiecare dintre părinți, față de frați și surori, vârsta copilului, calitățile morale ale părinților, relațiile existente între fiecare părinte și copil, posibilitățile părinților de a crea condiții adecvate pentru educația și dezvoltarea copilului (îndeletnicirile și regimul de lucru, condițiile de trai etc.). La determinarea domiciliului copilului minor, instanța judecătorească va cere și avizul autorității tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinți, care va conține, după caz, și informația disponibilă privind actele de violență în această familie și persoana agresorului familial.

Astfel, din materialul probator anexat la cererea de chemare în judecată se confirmă faptul că, din relația de căsătorie a părților din prezentul litigiu, au rezultat doi copii – ***** a.n. 16 august *****

Totodată, în cadrul examinării cauzei s-a constatat că, după separarea părinților, copii minori continuă să locuiască cu mama acestora, *****în mun. Chișinău, *****, iar între părți nu există un acord referitor la domiciliul copiilor minori.

Prin urmare, pornind de la faptul că părțile nu au ajuns la un acord privind stabilirea domiciliul copiilor minori, din care considerente domiciliul copiilor minori ***** urmează a fi stabilit de instanța de judecată.

Din materialele cauzei se atestă că ***** prin cererea de chemare în judecată solicită ca domiciliul copiilor minori ***** să fie stabilit la domiciliul acestuia, iar *****solicită ca domiciliul copiilor minori să fie stabilit la domiciliul acesteia.

Conform avizului nr.61/16-393 din 24 aprilie 2026 eliberat de șefa Direcției pentru protecția drepturilor copilului sect. Rîșcani, se atestă faptul că la domiciliul cet. ***** sunt create condiții favorabile pentru creșterea și dezvoltarea copiilor *****.

De asemenea, din conținutul avizului-concluzie nr.73 din 17 martie 2026 eliberat de Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect.  Ciocana, rezultă cert faptul că condițiile sociale și de trai ale cet. *****corespund necesităților de creștere, educație și dezvoltare eficientă și armonioasă ale copiilor minori *****.

Principiul interesului superior al copilului reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului nr.408-XII din 12 decembrie 1990, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea lui o obligație de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.

Conform art. 3 alin. (1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, în toate acțiunile care privesc copii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau organele legislative, interesele copilului vor prevala. În contextul dat, examinând problema stabilirii domiciliul copiilor minori, instanța judecătorească este obligată să asigure copiilor protecția și îngrijirea necesară în vederea asigurării bunăstării acestora, ținând cont de drepturile și obligațiile părinților săi, ale reprezentaților săi legali sau a altor persoane cărora acesta le-a fost încredințat în mod legal și în acest scop va la măsurile corespunzătoare.

Astfel, imperativele asigurării celei mai bune protecții a intereselor copilului dispun de prioritate în raport cu interesele sau sentimentele părinților, motiv din care protecția, buna dezvoltare a copiilor, inclusiv atașamentul sentimental al copiilor și siguranța acestora vor constitui circumstanțe determinate pentru instanță la stabilirea domiciliul copiilor minori.

În continuare, instanța de judecată evidențiază faptul că, copii minori ***** sunt la o vârstă fragedă la care rolul mamei în creșterea și dezvoltarea lor fizică, emoțională, psihologică este esențială.

Examinând argumentele reclamantului/pârât *****, cât și ale pârâtei/reclamante *****sub aspectul asigurării unui echilibru de proporționalitate dintre drepturile acestora în calitate de părinți și interesul suprem al copiilor minori, instanța, reține că în conformitate cu prevederile art. 58 alin. (1) din Codul familiei părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copii sînt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Astfel, având în vedere vârsta fragedă a copiilor și etapa de dezvoltare a acestora, instanța consideră că domiciliul copiilor urmează a fi stabilit, cu mama acestora ***** or nimeni nu le poate înlocui dragostea, grija și educația mamei pe care urmează să o aibă la această vârstă fragedă copii. Concomitent, vârsta fragedă a copiilor este de natură sa creeze prezumția simplă a

unei legături afective, puternice dintre mamă si copil, superioara oricărei alteia stabilite în virtutea relației de rudenie.

În mod repetat şi în diverse contexte, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, autoritățile naționale ar trebuie să obţină o balanţă corectă între interesele copilului şi interesele părinţilor, iar în acest proces, o importanţă particulară at trebui să aibă interesele copilului, care, în funcţie de natura şi seriozitatea lor, se pot afla înaintea intereselor părinţilor. În particular, un părinte nu poate fi îndreptățit de art. 8 CEDO să aibă acelaşi statut deoarece ar putea să dăuneze stării de sănătate şi dezvoltării copilului".

În speţă, instanţa de judecată concluzionează că, indiferent de natura relaţiilor dintre părinţi, copiilor trebuie să li se asigure un mediu echilibrat din punct de vedere afectiv şi emoţional, fără tensiuni, fiind necesară prezenţa în viaţa copiilor a ambilor părinţi. Însă, ținând cont că legislaţia din domeniul ocrotirii minorilor, art. 3 din Convenţia Naţiunilor Unite privind Drepturile Copilului, consacră principiul interesului superior al copilului, care va prevala în toate demersurile şi deciziile care privesc copiii, instanţa apreciază că este în interesul superior al copiilor minori să păstreze şi să dezvolte în continuare relaţia cu celălalt părinte – tatăl *****, însă locul de trai a copiilor minori să fie stabilit, cu mama acestora ***** deoarece interesele copiilor, la etapa actuală, reieșind din vârsta lor fragedă şi alte circumstanțe relatate supra, o cer.

Prin urmare, independent de faptul că prin actele eliberate de către autoritatea tutelară s-a constatat că ambii părinți dispun de condiții de trai pentru creșterea copiilor minori, totuși instanța reieșind din interesele copiilor constată relevant și justificat a stabili domiciliul copiilor minori cu mama.

Subsecvent, instanța subliniază că argumentul reclamantului/pârât ***** privind faptul că pârâta/reclamantă nu este angajată în câmpul muncii și nu își permite asigurarea necesităților adecvate pentru creșterea și dezvoltarea decentă a copiilor este unul pur declarativ, nu a fost probat prin careva probe pertinente și concludente care ar justifica oportunitatea stabilirii domiciliul minorilor cu tata, mai cu seamă că din avizul-concluzie întocmit de Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect.  Ciocana, derivă că *****la moment se află în concediu pentru îngrijirea copilului, însă este angajată oficial la Serviciul Fiscal de Stat, în funcția de inspector.

În astfel de circumstanțe, având în vedere constatarea temeiniciei cerinței din acțiunea reconvențională privind stabilirea domiciliului copiilor minori ***** cu mama acestora - ***** reieșind din interesele copiilor minori, instanța ajunge la concluzia de a respinge pretenția înaintată de ***** privind stabilirea domiciliului copiilor minori cu tatăl acestora, ca fiind neîntemeiată.

Totodată, instanța de judecată remarcă faptul că această soluție nu poate fi tratată drept o lezare a intereselor tatălui la întreținerea și educarea copiilor, or determinarea domiciliului copiilor minori cu unul din părinți, nu semnifică instituirea restricțiilor în exercitarea drepturilor părintești, inclusiv a drepturilor copiilor statuate la art. 52, 53, 57 Codul familiei, deoarece exercițiul acestor drepturi părintești este garantat de lege și nu este limitat astfel, cu excepția prevăzută la art. 64 alin.(1) Codul familiei al RM.

*Cu referire la pretenția înaintată de reclamanta pe acțiunea reconvențională *****cu privire la încasarea pensiei de întreținere pentru copiii minori, instanța de judecată reține următoarele.*

În conformitate cu art. 74 din Codul familiei, (1) Părinţii sînt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. (2) Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi

copilul major inapt de muncă. (3) Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.

Conform art. 76 alin. (1) din Codul familiei, în cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75.

Totodată, potrivit art.76 Codul familiei al Republicii Moldova, în cazurile când părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri, precum și în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă. Cuantumul sumei bănești fixe încasate se determină de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială și familială a părților, de alte circumstanțe importante și păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Conform art. 98 alin. (2) din Codul familiei, pensia de întreţinere se încasează de la data adresării în instanţa judecătorească.

Obligaţia de întreţinere a copilului comun revine ambilor părinţi, or, aceasta derivă nemijlocit din logica lucrurilor precum şi din conţinutul normelor legale relevate. Totuşi, obligaţia de întreţinere a unui minor nu presupune doar realizarea unor anumite cheltuieli băneşti lunare. Această obligaţie generică (de întreţinere), pe lângă obligaţia de suportare a unor cheltuieli lunare, implică și alte obligaţii şi activităţi, care apar doar în procesul nemijlocit de îngrijire a unui minor şi care nu pot şi nu necesită a fi enumerate exhaustiv într-o hotărâre judecătorească (activități în vederea menținerii igienei ambientale și corporale, activități educative, petrecerea timpului liber, instruire, realizarea controalelor medicale obligatorii și/sau necesare, evidența dezvoltării psiho-emoționale, asigurarea alimentației sănătoase și echilibrate, etc.). Indubitabil, aceste sub-obligaţii şi activităţi implică timp, efort fizic şi psihic. Dacă în timpul căsătoriei şi/sau conviețuirii comune, aceste obligaţii pot fi repartizate echitabil între părinții copilului, atunci în cazul lipsei conviețuirii comune, aceste obligaţii revin doar soţului cu care copilul domiciliază după separarea părților.

Astfel, *****solicită încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă fixă de 5000 lei, lunar, pentru fiecare copil, pînă la atingerea majoratului. De asemenea așa cum a fost stabilit, în cadrul examinării cauzei minorii *****, după separarea părinților, locuiesc cu mama *****

De asemenea, s-a constatat cu certitudine faptul că, între părțile la proces, ***** și ***** nu există un acord referitor la întreținerea copiilor, fapt ce denotă că cuantumul pensiei pentru întreținerea copiilor minori *****, urmează a fi stabilit de către instanța de judecată.

La stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, instanța va ține cont de necesitățile reale și obiective ale copilului, de contribuția fiecărui părinte și de interesul superior al copilului, consacrat de art. 3 pct. 1 din Convenția cu privire la drepturile copilului și de art. 18 alin. (1) din Legea nr. 338 din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului.

Din materialele cauzei, instanța a stabilit că pârâtul pe acțiunea reconvențională ***** este angajat oficial în câmpul muncii și anume este administratorul și fondatorul cu **********

În ceea ce privește invocarea de către ***** a necesității luării în considerație, la stabilirea pensiei de întreținere a copiilor minori, a informației eliberate de Biroul Național de Statistică care reprezintă un reper obiectiv rezonabil, potrivit căreia costul minim al coșului de consum pentru un copil cu vârsta între 1 și 6 ani, pentru anul 2025 în orașele mari este de 2926,90 lei, instanța menționează că acest indicator reflectă exclusiv cuantumul minim necesar de existență și nu poate fi interpretat ca un plafon maximal al cheltuielilor aferente creșterii și dezvoltării copilului. Raportarea mecanică a acestei sume la obligația fiecărui părinte, prin divizarea la doi, nu corespunde scopului normei legale. Or, valoarea minimului de existență stabilită de Biroul Național de Statistică este determinată în funcție de situația socio-economică generală, nivelul veniturilor și cheltuielilor medii, structura consumului și condițiile de trai, având un caracter general și orientativ. Aceasta nu reflectă necesitățile concrete ale unui copil determinat și nu poate constitui singurul criteriu în stabilirea pensiei de întreținere.

Instanța reiterează faptul că la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, trebuie să țină cont primordial de interesul superior al copilului și de dreptul acestuia de a beneficia de o întreținere corespunzătoare, și nu doar de asigurare  a unui nivel minim de subzistență. Obligația părinților nu se rezumă la garantarea unui mod de viață minimal, ci vizează crearea unor condiții de trai decente, adecvate vârstei, necesităților reale și dezvoltării armonioase a copilului.

Instanța apreciind starea materială și familială a ambelor părți, necesitățile reale ale copiilor minori corespunzătoare vârstei, nivelul minim de subzistență și asigurarea condițiilor adecvate de dezvoltare a copiilor, consideră echitabil și rezonabil să stabilească pensia de întreținere în cuantum de 3000 lei lunar/per copil, care astfel va realiza un just echilibru între interesele ambilor copii și posibilitățile părinților.

Ținând cont de faptul că copiii minori ***** domiciliază și sunt la educația și întreținerea permanentă a mamei, instanța de judecată va pune în sarcina pârâtului pe acțiunea reconvențională ***** achitarea în beneficiul reclamantei *****a pensiei pentru întreținerea copiilor minori ***** în mărime de 3 000 lei lunar/per copil, începând cu data adresării cererii în judecată și până la atingerea majoratului de către copilul minor.

Totodată, în corespundere cu art. 256 alin. (1) lit.a) Cod de procedură civilă, urmează a fi executate imediat ordonanţa sau hotărîrea judecătorească prin care pîrîtul este obligat la plata pensiei de întreținere, iar alin. ($1^1$) al aceluiași articol, stabileşte că instanţa care a pronunţat ordonanţa sau hotărârea judecătorească prevăzută la alin. (1) stabileşte în cuprinsul dispozitivului un termen rezonabil de executare benevolă de către pârât a obligaţiei sale, care nu poate depăşi 15 zile de la pronunţarea ordonanţei sau a hotărârii judecătoreşti.

*Cu referire la pretenția reclamantei pe acțiunea reconvențională *****cu privire la încasarea cheltuielilor suplimentare pentru întreținerea copilului minor ***** instanța reține următoarele.*

Potrivit prevederilor art. 79 din Codul familiei, în caz de litigii şi de circumstanţe excepţionale (boală gravă, mutilare a copilului minor sau a celui major inapt de muncă, necesitatea achitării cheltuielilor privind îngrijirea acestora etc.), în lipsa contractului între părţi, instanţa judecătorească poate obliga pe fiecare dintre părinţi să participe la cheltuielile suplimentare generate de aceste circumstanţe. Modalitatea participării părinților la cheltuielile suplimentare, precum şi cuantumul acestor cheltuieli sînt stabilite de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părinţilor şi copiilor şi de alte circumstanţe importante. Cuantumul cheltuielilor suplimentare se stabileşte într-o sumă bănească fixă, ce va fi

achitată lunar. Instanţa judecătorească poate obliga părinţii să participe la cheltuielile suplimentare deja făcute, precum şi la viitoarele cheltuieli suplimentare.

Modalitatea participării părinților la cheltuielile suplimentare, precum şi cuantumul acestor cheltuieli sunt stabilite de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială şi familială a părinţilor şi copiilor şi de alte circumstanțe importante. Cuantumul cheltuielilor suplimentare se stabileşte într-o sumă bănească fixă, ce va fi achitată lunar.

Așadar, din materialul probatoriu administrat, instanța reține că copilul minor ***** a.n. *****, este încadrată în *****, cauza fiind afecțiune ***** sau din copilărie, fapt confirmat prin decizia nr. *****și certificatul de încadrare în gra*****nr. ***** eliberat de Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă. Potrivit acelorași acte, g***** a fost stabilit pentru perioada *****, adică până la atingerea majoratului copilului.

Conform raportului medical eliberat de medicul specialist kinetoterapie ***** se atestă faptul că pacienta ***** Astfel, a fost recomandat cura de reabilitare de 15 zile care include kinetoterapie specifică de 30 minute pentru formarea simetriei funcționale și 10 ședințe de masaj pentru scoaterea*****

Potrivit facturii*****, costul unei ședințe de kinetoterapie specifice cu durata de 30 minute este de 450 lei, iar costul unei ședințe de masaj regional cu durata la fel de 30 minute este de 500 lei.

Din materialele cauzei se atestă, că situația copilului *****e.

În acest context la stabilirea mărimii cheltuielilor suplimentare pentru ***** instanța de judecată va lua în considerare interesul superior al copilului, inclusiv argumentul ***** precum că situația c*****, și necesită o îngrijire deosebită și cheltuieli suplimentare, iar în atare circumstanțe faptice și de drept, ținând cont de starea materială şi familială a ambilor părinţi, precum și de interesul superior al copilului, instanța va admite parțial cerința privind încasarea cheltuielilor suplimentare  pentru întreținerea lui *****și va dispune încasarea de la ***** în folosul ***** cheltuieli suplimentare pentru întreținerea copilului minor ********** în mărime de 3 000 lei lunar, până la atingerea de către copil a vârstei de 18 de ani.

*Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată instanța de judecată reține următoarele.*

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Art. 87 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă stabilește că valoarea acţiunii se determină din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an – în acţiunile pentru plata pensiei de întreţinere.

Din materialele cauzei rezultă că, la înaintarea prezentei acțiuni reconvenționale, reclamanta *****a achitat taxa de timbru în mărime de 200 lei,  fapt confirmat prin nota de plată seria A nr. 00***** Prin urmare, având în vedere că cererea de chemare în judecată înaintată de *****a fost admisă parțial, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la pârâtul ***** în beneficiul reclamantei ***** cheltuieli de judecată sub forma taxei de timbru în sumă de 200 lei.

De asemenea, prin prisma normelor precitate, instanța va încasa de la ***** în beneficiul statului, taxa de stat de care a fost scutita *****la depunerea cererii de chemare în judecată reconvenționale, prin efectul legii, în mărime de 3989,97 lei.

Reieșind din cele expuse, instanța de judecată va admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de ***** către *****cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minori, cu dispunerea desfacerii căsătoriei între ***** și ***** încheiată la *****, iar pretenția ce ține de stabilirea domiciliilor copiilor minori cu *****, se respinge ca fiind neîntemeiată. Concomitent, instanța de judecată va admite parțial acțiunea reconvențională înaintată de către *****către ***** privind stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere, cheltuielilor suplimentare și a cheltuielilor de judecată și va dispune stabilirea domiciliului copiilor minori ********** și ***** născut la***** cu mama ***** încasarea de la ***** în folosul *****a pensiei de întreținere a copiilor minori ***** în mărime de 3 000 lei lunar/per copil, începând cu data adresării cererii în judecată – *****i până la atingerea majoratului de către copiii minori, încasarea cheltuielilor suplimentare pentru întreținerea copilului minor *****în mărime de 3 000 lei lunar, până la atingerea de către copil a vârstei de 18 de ani, a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de timbru în sumă de 200 lei, precum și încasarea din contul lui ***** în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 3 989,97 lei.

Conducându-se de prevederile art. 37, art. 38, art. 39, art. 74, art.79 Codul familiei, art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de ***** către *****cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minori.

Se desface căsătoria între *****, IDNP ***** și ***** IDNP *****încheiată la *****, *****

În rest pretenția ce ține de stabilirea domiciliilor copiilor minori cu *****, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 (trei) zile de la rămânerea definitivă, se va transmite Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” pentru efectuarea mențiunilor respective în registrul actelor de stare civilă.

Se admite parțial acțiunea reconvențională înaintată de către *****către ***** privind stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere, cheltuielilor suplimentare și a cheltuielilor de judecată.

Se stabilește domiciliul copiilor minori **********, IDNP ***** și ***** născut la*****, IDNP 2***** cu mama ***** IDNP *****

Se încasează de la *****, IDNP ***** în folosul ***** IDNP *****pensia de întreținere a copilului minor **********, IDNP ***** în mărime de 3 000 (trei mii) lei lunar, începând cu data adresării cererii în judecată – *****i până la atingerea majoratului de către copilul minor.

Se încasează de la *****, IDNP ***** în folosul ***** IDNP *****pensia de întreținere a copilului minor ***** născut la*****, IDNP 2***** în mărime de 3 000 (trei mii) lei lunar, începând cu data adresării cererii în judecată – *****i până la atingerea majoratului de către copilul minor.

Prezenta hotărâre judecătorească în partea încasării pensiei de întreținere a copiilor minori, se execută imediat, la expirarea termenului de executare benevolă de către pârât a obligației sale, de 15 zile din data pronunțării.

Se încasează de la *****, IDNP ***** în folosul ***** IDNP *****cheltuieli suplimentare pentru întreținerea copilului minor **********, IDNP ***** în mărime de 3 000 (trei mii) lei lunar, până la atingerea de către copil a vârstei de 18 de ani.

Se încasează de la *****, IDNP *****, în beneficiul lui ***** IDNP *****cheltuieli de judecată sub forma taxei de timbru în sumă de 200 (două sute) lei.

Se încasează din contul lui *****, IDNP *****, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 3 989,97 (trei mii nouă sute optzeci și nouă) lei, 97 bani.

Prezenta hotărâre în partea încasării cheltuielilor suplimentare pentru întreținerea copilului minor, stabilirea domiciliului, taxei de timbru și a taxei de stat se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condițiile Codului de executare.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la ziua pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecător /semnat/ Alina Gorceac

*Copia corespunde cu originalul*